

Sygn. akt IV CSK 323/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku J. P.
przy uczestnictwie W. P., E. G. i I. Z.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania W. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Skarżąca przedstawiając zagadnienie prawne „czy ustalenie faktu objęcia, samodzielnego władania, zarządzania... przez jednego ze współwłaścicieli gospodarstwem rolnym.....jest wystarczający dla uznania, że rozszerzył on zakres samoistnego posiadania ponad realizację uprawnienia wynikającego z art. 206 k.c.....” pomija, że w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy uchylając poprzednie postanowienie Sądu drugiej instancji wyraził, wiążący z mocy art. 398²⁰ zdanie pierwsze k.p.c., pogląd prawny, iż do przyjęcia posiadania samoistnego udziału współwłaściciela konieczne jest, by współwłaściciel żądający stwierdzenia zasiedzenia tego udziału zmanifestował w sposób widoczny dla współwłaściciela i otoczenia rozszerzenie zakresu posiadania ponad realizację uprawnienia z art. 206 k.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2014 r., IV CSK 412/13, nie publ. i orzeczenia w nim powołane). Wskazane zagadnienie nie nosi więc cechy istotności, a nadto jego treść dotyczy zakresu stosowania prawa a nie jego interpretacji.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

jw